hanc ad tpūs ne quōlibꝫ horas ſemel ꝺcās
iteraret. Neqꝫ eni requiritur actualis ſemp
attēcō. ſufficit habitualis ſeu virtualis nō
interrupta ſcient͛ ⁊ a ꝓpoſito per deliberatā
attencōnem circa aliud penitus incōpatibi
le. Mille ſurgūt apud aliquos tales ſcrupu
li more canū oblatrantes ⁊ lacerare minan
tes ipōs ambulantes p viam mandatorū
dei. quos euincere ⁊ cōpeſſere melius q̄ꝫ per
cōtemptum nequimus. Tantūmodo ſit cō
tēptus iſte timorat⁹ ⁊ r͛gulariter. nō abſqꝫ
preuio alterius preſertim ſuperioris cōſilio.
alioquin timor immoderatus facit caſum.
aut precipitat inconſulta preſūptio.

Vlla corporal͛ Conſideracō. viij.
immūdicia de p ſe impedicia eſt celé
bracōis. ſꝫ bn̄ de p accñs racōne ꝯcomitātie
alicui⁹ vel ſequele in aīma. Hāc ꝯſideratio
nē deducit bō ven. iiij. ſn̄ia. d. xij. q. iij. Et pꝫ
ſatis prima ps ex verbis x͛. ſi bn̄ ꝑpendatur
dicēdi rō. Mat h. xv. Non lotis manib⁹ mā
ducare non coīnq̄ nat hominē. ⁊ rō eſt. quia
nulla paſſio talis aut immunditia exterior
de per ſe pcc̄m eſt. aut de neccitate pccō cōiū
ctā vel inducens ad peccatum. Preterea q̄l
eſt immūdicia ſordidior ⁊ abhominabilior
corporalis. ut corpalis ē q̄ꝫ ſanies leproſoꝝ

Hec tñ nõ impedit celebracõnem p̄ſertim ſi
fiat ĩ occulto. Jdē ſentiunt doctores de mēſtru
is mulierũ. ⁊ de fluxu ꝑpetuo viroꝝ aliquoꝝ
Secũda ps declaratur diſtinguēdo. qꝛ quedã
immundicia corpal' ꝯiuncta eſt immũdicie
ſpũali ſcd̃m veritatē/ ſicut in vigilia habent
fornicãtes. Alia eſt cõiuncta tali immũdicie
ſpũali. tm̃modo ſcd̃m qñdã ſimilitudinē aut
ꝯformitatez/ ꝓut eſt in ſomnijs ſordidis et
impuris/ qñdo nõ peccatũ eſt ſed ſimilitudo
pcc̃i. Aliã videm⁹ immũdiciã que horrorem
⁊ abhomnacõez quãdã viſa vel recogitata
generat. ut in leproſo ⁊ alijs plurimis. quã
uis nullã ſciam⁹ ineſſe peccati veritatez aut
effigiem. Poſtremo alia eſt indifferēs ſicut
in pedib⁹ lutoſis aut facie pulueruletã ⁊ ſu
dore/ p̄ma et ſecũda generant ut frequent' in
anima ebetudinē quãdã diſcraſiacõz ⁊ deor
dinacõez atqꝫ indeuocõnē. qm̃ ſicut guſtato
ſpũ deſipit omis caro. ſic ecõu ⁊ ampli⁹ gu
ſtata carne deſipit ſpũs et fit carnalis ad tē
pus lõgius aut breuius ſcd̃m diuerſas ha
bituacões atqꝫ cõplexiões. De hijs ĩ figura
dictum ē antiq̃s/ ut talit' immũdi ſeparent'
ab alijs vſqꝫ ad veſperã ⁊ veſtimētoꝝ locõez/
hec grego. ſic expoīt. ut niſi prius ignis tēp
tacõis receſſerit/ reũ ſe q̃ſi vſqꝫ ad veſpm̃ hõ

ↄgnoſcat Cōſtat eni nullas tales inſtitucō
nes que ceremoīales erāt atq; figurales nl
latenus ad obligacōe; nrā; trahendas eſſe
niſi iudaizare velim⁹. Propterea veſpera in
hoc loco/⁊ locio materialis non ad lrām ac
cipiēde ſunt. S; tādiu reputet ſe homo imū
dū. ut extra caſtra ſcōꝝ miſterioꝝ ſecedat.
q̄diu tales in eo vigent pcc̄i reliquie. ebe
tudo ſc; mētis. carnalitas ⁊ decordiatio atq;
indeuocō purgantur. Aliȷ̄ tardi⁹ aliȷ̄ ↄfeſti
lugent huīliati ⁊ promptis lacrimis diluūt
⁊ extermināt. quicquid carnalitatis cōtractū
ērat/⁊ oē ei⁹ veſtigiū breui lamēto delēt et
abolēt. Sordes ſecūde ⁊ tertie celebracōi ob
ſūt propt̄ ſcandalū l' horrorē quoꝝ vtrūq;
de p accn̄s nocere pōt deuocōni aīe. pn̄t etiā
de p accn̄s celebracōem impediē. dum vide
lic; ſcandalū vel horror/⁊ ex cōſequenti inde
uotio celebrantis aut aſſiſtentium vehemē
ter p̄ſumūtur acceſſure. Secus vbi ſunt om
nes exercitati ⁊ perfecti apud quos tale ni
hil timendū eſt. Cōſideratio octaua.

p Oſſibile eſt abſq; vlla reprehēſiōe ⁊ cū
merito aliquem ſomno pollutum ſa
croſancta miſteria ↄtigere atq; celebrarē. P;
ↄſideratio ex deductione precedētiū. Ad dig
nā itaq; celebracōe; ſufficit preparacō tālis q̄